

Oppisviesti

1 | 2026

49. vuosikerta

Helsingin työväenopisto
Helsingin työväenopiston opistolaisyhdistys ry

Helsingin työväenopiston opistolaisyhdistys ry

● www.opistolaisyhdistys.fi

● opistolaisyhdistys.hel@gmail.com

4

8

2026

Sisältö 1 | 2026

- 3 Puheenjohtajan tervehdys
- 4 Kymmenettä vuotta kudonnassa Silkkikutomolla
- 7 Oppisviesti, ennen ja nyt
- 8 Opistotalo täynnä kierrätys hulinaa
- 10 Kesätohinää Uutelan palstoilla
- 11 Tunnetko Zachris Castrenin säätiön?
- 12 Tule mukaan tekemään uudenlaista seniortoimintaa
- 13 Puhtaat matot juhannukseksi
- 14 Lapsuusmuistoja
- 15 Opistolaisyhdistyksen kirpputori
- 18 Harharetki
- 20 Kielten oppiminen kiinnostaa senioreita
- 22 Uusi asukas
- 23 Syyskokous
- 24 Retket
- 26 Jäsenedut
- 27 Hallituksen ja toimikuntien jäsenet 2026

12

15

Puheenjohtajan tervehdys ■■■

Hei lukija!

Simo Heiskanen
Puheenjohtaja
Opistolaisyhdistys

Tämän lehden ovat tehneet Helsingin työväenopiston opiskelijat. Meitä on kaiken ikäisiä ja muotoisia. Kutsun tässä sinutkin mukaan. Joko sinulla on Opistolaisyhdistyksen ilmainen jäsenkortti?

Me Opistolaisyhdistyksessä järjestämme opiskelijoille monenlaista toimintaa, kuten retkiä ja museokäyntejä. Seniorit kokoontuvat kahvittelemaan ja keskustelemaan yhdessä. Meillä on Vuosaaren Uutelassa viljelypalstat, joiden väki kokoontuu yhteisiin talkoisiin ja tapaamiisiin. Vuoden alussa opistotalolla järjestettiin Kierrätyslauantai ekohengessä, tavara vaihto omistajaa ja luentoja kuultiin. Yhdistyksemme oli vahvasti osallisena.

Jaa meille ideasi, mitä opiston kurssilaiset voisivat yhdessä keksiä?

Yhdistyksemme päivitettyt säännöt ovat tulleet voimaan tammikuussa 2026. Niitä valmisteltiin perusteellisesti ja pitkään. Säännöt voit lukea kotisivuiltamme **www.opistolaisyhdistys.fi**. Niissä mainitaan mahdollisuus osallistua yhdistyksen kokouksiin etäyhteydellä. Yhdis-

tykselle mahdollistetaan myös toiminnanjohtajan palkkaaminen joskus tulevaisuudessa, vaikka sellaista ei juuri nyt olekaan suunnitteilla.

Hiljalleen kehitämme sähköistä viestintäämme. Sosiaalinen media on kätevä tapa tavoittaa sinut ja meidät.

Helsinginkadun opistotalo on ollut pitkään julkisivuremontissa ja osa kursseista oli siirrettyinä väistötiloihin muihin osoitteisiin. Melua ja pölyäkin syntyi. Remontti kuitenkin valmistuu suunnitellun aikataulun mukaisesti. Vuosi 2027 onkin Helsinginkadun opistotalon rakennuksen satavuotisjuhlavuosi. Sitä varten opisto on jo pitkään suunnitellut monia hienoja tapahtumia. Yhdistyksemme on osaltaan juhlahumussa mukana. Toki on erittäin sallittua tulla ihan vain yleisöksi kuuntelemaan ja katselemaan esityksiä!

Liity meidän seuraamme. Yhteystietomme ovat tämän lehden viimeisellä sivulla.

Tervetuloa!

Kymmenettä vuotta kudonnassa Silkkikuto

Kymmenen vuotta on mennyt antoisasti kankaan kudonnan kursseilla Silkkikutomolla Herttoniemessä. Kudonnan peruskurssille oli silloinkin vaikea päästä. Moni hakija jäi jonotuslistalle. Malmille tehtiin uusi ryhmä, johon olisin päässyt. Onneksi sain vaihdettua paikan Silkkikutomolle, joka oli minulle sopivampi.

Olemme saaneet kutoa tavallisilla kangaspuilla, sekä kapeilla että leveämmillä. Olemme tutustuneet tietokonekangaspuihin ja saaneet tietokoneluokassa opetusta Weave Point - suunnitteluohjelmaan. Silkkikutomolla on kahdet tietokonekangaspuut. Niillä kutoessa vain mielikuviutus on rajana. Joku voisi luulla, että tietokone kutoo puolestasi, mutta ei tässä tapauksessa. Ainoastaan

kuvio tulee tietokoneelta, muuten kutominen on normaalia. Pieni helpotus on, että polkusia on vain yksi. Tavallisilla kangaspuilla kudottaessa polkusten määrä voi olla jopa kahdeksan, jolloin pitää keskittyä myös jalkatyöhön.

Toisena erikoisuutena meillä on ollut damastipuut. Silloin kuviot tulevat mallin mukaan vetonappuloita käyttämällä. Tämä on hyvin vanha

**Loimi on kangas-
puissa ja kudonta
voi alkaa**

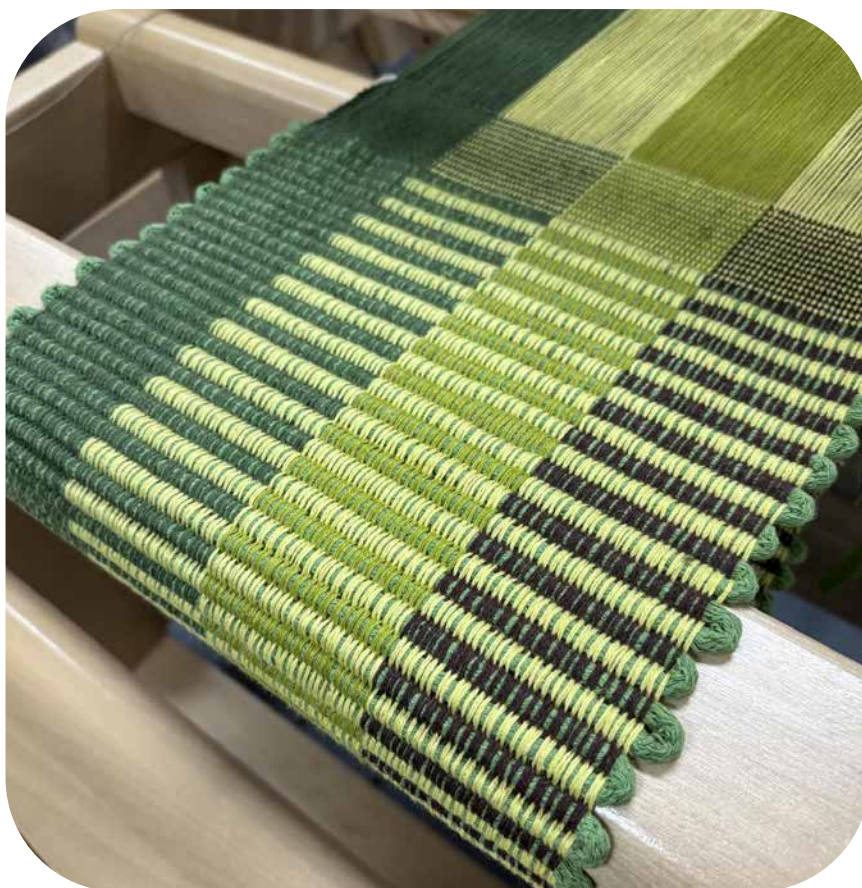
molla

kudontapa, jolla tehtiin muun muassa ohuesta langasta upeita pöytäliinoja kartanoiden pöydille. Me tutustuimme damastipuihin helpommilla töillä. Ensin oli ohjelmassa kapeampi kaulahuivi tai vaihtoehtoisesti kaitaliina. Kun taitoa oli karttunut enemmän, teimme seuraavalla jaksolla leveän villahuovan.

Silkkikutomolla on paljon kangaspuita ja monia eri kursseja sekä

Pannunalusen loimea luodaan

päivällä että illalla. Yhdelle kurssille varataan kahdet kangaspuut. Osanottajia voi olla enintään 12. Silloin jokainen ehtii kutoa oman työnsä lukukauden aikana. Kudonta-aikaa on viikko, joten se on varattava etukäteen kalenteriin.

Opettajana meillä on ollut koko ajan **Päivi Tiitinen**. Hänen osaamisensa ja kärsivällisyytensä on superluokkaa. Ryhmämme jäsenistä viisi aloitti kymmenen vuotta sitten. Vuosien varrella mukaan on tullut osavia henkilöitä muista ryhmistä. Päivi on taitavasti ohjannut uusiin haasteisiin ja esitellyt uusia töitä. Näin olemme oppineet koko ajan uusia asioita.

Olemme kutoneet monenlaisia mattoja, kapeita ja

Tänä keväänä saimme tiedon, että Päivi Tiitinen jää eläkkeelle 40 vuoden työuran jälkeen. Pieni yhteenveto Päivin urasta Työväenopistossa hänen omilla sanoillaan:

”

Syksyllä 1986 aloitin työväenopistossa tuntiopettajana, opetin erilaisia ompelukursseja ja kansallispukuja.

Tammikuussa 1990 aloitin tuntiopettajana kudontakurssit Ruskeasuon uudessa kudontaluokassa. Kangaspuut ovat nykyisin Pohjois-Haagan kudontaluokassa.

Elokuusta 1993 lähtien olen ollut päätoimisena käsityön suunnittelijaopettajana, vastuualueena kudonnanopetus koko opistossa.

Silkkikutomon luokassa alkoivat kudontakurssit vuonna 2002.

Jään eläkkeelle 1.9.2026, jolloin tulee 40 vuotta opetusta täyteen työväenopistossa.

Olen pitänyt opetustyöstä, innokkaista aikuisopiskelijoista ja ihanista kudontatöistä.

leveitä, eri tekniikoilla ja kuvioilla. Pellavasta ja puuvillapellavasta on kudottu kylpypyyhkeitä ja pienempiä pyyhkeitä sekä upeita kaitaliinoja oman perheen ja ystävien iloksi. Villalangasta on tehty huiveja ja huopia sekä sisustus- ja vaatekankaita. Poppanasta on kudottu tynnyjä, kasseja, kaitaliinoja ja tuolinpäällisiä. Tässä on vain lyhyt kuvaus kaikesta, mitä olemme kutoneet.

Kun kurseilla siirrytään eteenpäin, on hallittava suunnittelua, loimien laittoa ja kankaan rakentamista itsenäisesti oman ryhmän kanssa. Siihen pitää varata aikaa oppituntien ulkopuolella. Kurssin opetuskerrat ovat harvemmin, ja silloin tarkistetaan ja korjataan mahdolliset virheet. Haasteita on riittänyt. Monet asiat unohtuvat ennen seuraavaa loimien laittoa. Onneksi ryhmässä on taitavia kutojia ja hommat hoituvat. Päivin uskomaton tuki ja kärsivällisyys on tässäkin ollut tärkeää.

On sanottu, että kädentaito ja käsityöt tekevät hyvää aivoille. Unohtaa ei myöskään sovi, että sosiaalinen toiminta ryhmässä on parasta terapiaa. Ystävät ovat kultaakin kalliimpia. Olemme olleet tosi onnekkaita, kun osuimme Päivin kursseille. Voi miten nopeasti 10 vuotta on mennyt. Kiitos Päivi.

TEKSTI JA KUVAT: Sinikka Magnusson

Oppisviesti ennen ja nyt

Koko opistolaisyhdistyksen yli satavuotisen historian ajan on ollut tarve tehdä sen toimintaa tunnetuksi niin yhdistyksen jäsenille kuin muillekin. Vaikka teknologia on tullut keskeiseksi osaksi myös opistolaisyhdistyksenkin viestintää, tosiasia on edelleen, että kaikki eivät ole tunteneet sitä omakseen. Sen vuoksi yhdistyksessä panostetaan edelleen myös perinteisiin viestinnän keinoihin. Osoituksena tästä kädessäsi on Oppisviesti-lehden 49. vuosikerta.

Ensimmäinen Oppisviesti ilmestyi vuonna 1968. Jo sitä ennen opistolaiset olivat innokkaasti julkaisseet erilaisia lehtiä. Ensin lehdet ilmestyivät konekirjoitettuina ja monistettuina, myöhemmin painettuina. Ensimmäinen lehti oli keskustelupiirin Opistolaislehti. Se ilmestyi jo ennen opistolaisyhdistyksen perustamista. Vuosien saatossa useilla opintopiireillä oli monenlaisia omia julkaisuja. 1960-luvulla yhdistys ja kynäilijöiden piiri julkaisivat Pää-nimistä lehteä. Lehti sai niin suuren suosion, että erinäisten vaiheiden jälkeen päädyttiin nykyiseen Oppisviesti-lehteen.

Oppisviesti on perinteisesti sisältänyt yhdistystä koskevia tärkeitä tiedotteita, opiston ja yhdistyksen edustajien tervehdyksiä, opiskelijoiden kirjoituksia sekä heidän ottamia kuvia, retkeily- ja muiden toimikuntien toiminnan esittelyä jne.

Lehden toimittamisesta on vastannut lehtityöryhmä. Aluksi lehden taittaminen tehtiin yhdistyksen omin voimin työväenopiston kursseilla saadun taittokoulutuksen opein. Sitten on turvauduttu ulkopuolisen taittajan ammattitaitoiseen työhön.

Aluksi yhdistyksen jäsenet kirjoittivat lehden käsin, sitten kirjoituskoneella, kunnes 1970-luvulla lehti alkoi ilmestyä painettuna. Oppisviesti on pitkään ilmestynyt painettuna 2 kertaa vuodessa, kevät- ja syyslukukaudella. Nykyisin lehti ilmestyy myös digiversiona yhdistyksen kotisivuilla. Samalla painetun lehden painosmäärää on pienennetty huomattavasti. Painettua lehteä jaetaan pääasiassa vain lukukappaleina opiston toimipisteisiin. Muutos on tehty kustannussyistä.

Oppisviestin digitaaliset versiot ovat luettavissa yhdistyksen kotisivuilla: <https://www.opistolaisyhdistys.fi/yhdistyksemme/oppisviesti/>.

Aluksi Oppisviesti ilmestyi pienemmässä koossa ja mustavalkoisena. Myöhemmin lehden koko kasvoi ja siitä tuli nelivärinen.

TEKSTI: Helena Grönlund

LÄHDE: Opistolaisyhdistyksen historiikki 2021

KUVAT: Opistolaisyhdistyksen arkisto

Opistotalo täynnä kierrätys- hulinaa tammikuussa 2026!

Kierrätyslauantai toi kiertotalouden Opistotalolle

Opistotalo täyttyi kierrätysaiheisesta toiminnasta nyt jo toista kertaa. Kierrätystapahtuman idea lähti opiskelijoiden toiveesta kierrättää heille itselleen tarpeettomiksi käyneitä tavaroita ja materiaaleja. Vuonna 2025 järjestetyllä tapahtumalla toivottiin saman tien uusintaa.

Esimerkiksi kuvataiteen tai käsityön opinnoissa monilla kertyy nurkkiin maaleja, lankoja, kankaita, sivelimiä, työvälineitä ja muuta tavaraa, joka voi olla jollekin toiselle vielä hyödyllistä. Samalla uuden harrastuksen aloittajat voivat hankkia opinnoissa

tarvittavia välineitä.

"Haluamme tuoda kierrätystsemaa laajemmin esiin" kertoo Helsingin työväenopiston rehtori **Ville Ylikahri**.

Myös tapahtumaa koordinoiva koulutuspäällikkö **Jonna Martikainen** on innoissaan: opiston monilla kursseilla oppii taitoja, jotka auttavat kestävässä kulutuksessa ja elämäntavassa. Kierrätystapahtumassa pääsee kokeilemaan ja kehittämään näitä taitoja sekä pohtimaan omia valintojaan.

Kierrätystapahtuma keskittyi lähinnä opiskelumateriaalien ja -välineiden kierrättämiseen. Tapahtu-

maan sisältyi myös useita erilaisia työpajoja ja infopisteitä. Niissä saatiin tärkeää tietoa mm. kompostoinnista tai testattiin energiansäästövoimaa. Helsingin kaupungin ympäristötoimen esittelypöytä antoi tietoa kestävästä arjen valinnoista.

Opetuskeittiössä loihdittiin ruokaa jääkaapin jämistä ja kierrätettiin keittokirjoja. Tapahtumaan sai tuoda myös vanhan puhelimensa ja tyhjentää se turvallisesti kierrätystä varten. Vanhoista pitsinpätkistä sai loihdittua ylellisiä pyyheliinoja tai rimpsuja hameen helmaan, langanpätkistä syntyi omaperäinen potretti vaikka rakkaalle ystävälle annettavaksi.

Lisäksi tapahtumassa oli nuottien, keittokirjojen ja oppikirjojen sekä teatterirekvisiitan kierrätys- ja vaihtopisteitä sekä yleinen kirjojen ja nuottien ota ja jätä -kierrätyspiste.

Tapahtumaan oli varattuna noin 50 kirpputoripöytää, jotka varattiinkin nopeasti. Niin myyjät kuin aarteenmetsästäjätkin vaikuttivat ole-

Osanottajia oli runsaasti. Varmasti tapahtumalle saamme jatkoa myös tulevana vuosina.

van hyvin tyytyväisiä tapahtumaan. Osanottajia oli runsaasti. Varmasti tapahtumalle saamme jatkoa myös tulevana vuosina.

Tapahtuman toteutuksesta vastasivat yhteistyössä Helsingin työväenopisto ja Helsingin työväenopiston Opistolaisyhdistys ry.

Tapahtumasta on runsaasti kuvia ja ne löytyvät kotisivuilta <https://www.opistolaisyhdistys.fi/kuvagalleria/>

FINLAND KUOPIO DANCE FESTIVAL

Simo Silanderin haastattelu 23.6.2026

Tanssin hurmaa työväenopistossa

Simo Silanderin tanssi-innustus on vienyt hänet jo usean vuoden ajan erilaisiin tanssi- ja liikuntaharrastuksiin. Näitä ovat pari-, ryhmä- ja yksintanssit.

Simo on 67-vuotias eläkkeelle siirtynyt it-opettaja ja asuu Vuosaarella. Hän teki yli 30 vuoden työuran opettajana ja on nyt ollut muutaman vuoden eläkkeellä. Hänellä on kaksi poikaa.

Tanssi-innustus alkoi kilpatanssikursilla. Ensin he olivat F-sarjassa Jaana-vaimon kanssa pari vuotta, ja se jatkui harrastuksena E-luokan kilpailuissa pari vuotta. Kun ensimmäinen lapsi syntyi, loppui kilpailu. Tanssi kuitenkin jatkui Vuosaaren Saseka-talolla latinokursseilla.

Helsingin tanssiopiston miesten Flamenco kutsui Simoa ja hän harrastikin lajia useamman vuoden. Samaan aikaan he vaimon kanssa tanssivat salsaa ja argentiinalaista tangoa. Seuraava vaihe oli sitten noin 15 vuoden jakso miesten nykytanssiryhmässä.

Viime vuosina harrastus on myös johdannut isoihin produktioihin: Helsingin työväenopiston Kerjäläisoppera-esitykseen valmistauduttiin vuoden verran kurssimuotoisesti kerran viikossa. Simo oli mukana 10 hengen tanssiryhmässä. Oopperaesityksiä oli 5 iltana syyskuussa 2023. Tämän jälkeen, keväällä 2025, oli vuorossa Susanna Leinonen Companyn ikäihmisille tarkoitettu tanssiprojekti: Vain elämää, ei sen vähempää, jossa 15 tanssin harrastajaa tanssii yhdessä kolmen ammattilaistanssijan kanssa. Harjoitusperiodi oli kolmisen kuukauden lähes täysipäiväistä puurtamista ja esityskertoja kertyi 13. Tämä oli kaupungin rahoittamaa ja tanssijoille ainutkertainen kokemus. Syyskuussa 2026 Simon on mukana Marianne Rouhiaisen Dancing Nature -tanssiteoksessa, jota esitetään Vanhaan Kuusijärvellä kolmena iltana.

Simon tanssiharrastus jatkuu syksyllä 2026 50+-nykytanssiryhmässä ja vaimon kanssa Lindy Hop -kurssilla. Tanssin an-

siosta keho pysyy kunnossa ja mieli virkeänä. Tanssiin Simo yhdistää kuntosalilla käynnin ja uinnin sekä talvella hiihdon.

Kysyttäessä miksi hän valitsi juuri nykytanssin, Simo kertoi, että siinä saa toteuttaa itseään improvisaatiossa. Improvisatioinnostuksen siivittämänä Simo oli mukana kauden 2025 - 2026 työväenopiston aamuimpro-kurssilla, jossa teatterilähtöisen liikeimprovisaation lisäksi oli mukana puheimprovisaatiota. Eri roolien kautta ryhmä rakensi tarinaa ja vetäjä toimii fasilitoijana. Kokemus oli uusi ja innostava.

Työväenopistolla Simo jatkaa tulevalla kaudella kitaransoittoa pop-jazz-kurssilla sekä kuvataiteita piirustus- ja maalaus-kurssilla. Suomenkielisen työväenopiston tuore ohjelma on julkaisu 6/2026. Se löytyy osoitteesta www.ilmonet.fi.

TEKSTI: Maisa Hyttinen

KUVAT: Jaana Kiialainen

Voit hakea apurahaa

Vuonna 2026 saatiin
apurahahakemuksia **184 kpl**
ja apurahoja myönnettiin
117 758 €:n arvosta.

Zachris Castrenin säätio

jakaa apurahoja.
Niitä jaetaan Hel-
singin suomenkieli-
sen työväenopiston
opiskelijoille käytet-
täväksi lisäopintoihin
muualla kuin työvä-
enopistoissa tai ai-
kuisopistoissa sekä ryh-
mien harrastus- ja
kulttuuritoimintaan.

Apurahaa voi hakea joka
vuosi aina huhtikuussa.

Voit miettiä jo hyvissä ajoin etu-
käteen, mille ja missä pidettäväl-
le kurssille haluaisit. Tai minkä
tapahtuman ryhmänne haluaisi
järjestää?

Zachris Castrenin stipendirahasto
on perustettu jo 1939 ja säätio
puolestaan 2008.

Vuonna 2025 apurahoja myönnettiin yh-
teensä 104 800 euroa ja hakijoita oli noin
kaksisataa. Apurahojen saajat ovat
pääasiassa harrastajia, sinun ei tarvitse
olla alan ammattilainen.

Hakemus tehdään säätion
kotisivuilla:

zcsaatio.fi

Tule mukaan tekemään uudenlaista senioritoimintaa!

Tavoitteenamme on toimia senioriopiskelijoiden yhdyssiteenä, tarjota ajankohtaista tietoa, virkistystä ja palveluja ja tukea seniori-ikäisten hyvinvointia ja aktiivista arkea.

Rakennamme uuden toiminta-alustan tämän ajan senioreille. Teemme yhteistyötä opistolais-yhdistyksen muiden toimikuntien kanssa mm. ehdottamalla ja työstämällä erityisesti seniorien erityistarpeisiin soveltuvaa ohjelmaa. Mm. yhteistyössä retkeilytoiminnan kanssa yritämme saada retkitarjontaan erityisesti senioreita kiinnostavia ja heille sopivia kohteita.

Tarvitsemme paljon erilaisia ehdotuksia ja mukaan **uusia** tekijöitä.

Toimimalla kanssamme löydät yhteisen hyvän lisäksi ehkä uuden harrastuksen, saat tietoa seniori-ikäisiä koskevista asioista, luot uusia kontakteja ja löydät uusia ystäviä.

Halukkaat voivat olla yhteydessä meihin monellakin tavalla, esim. kotisivujen ota yhteyttä-lomakkeella, sähkö-

köpostilla tai tarttumalla hihasta, kun tapaamme esim. kahviossa tai kurssilla. Opistotalon toimikunnan jäsenet päivystävät oppiskahviossa maanantai-iltapäivällä.

Tule mukaan keskustelemaan, ideoimaan, suunnittelemaan ja toteuttamaan. Toimintaa ylläpitävät tois-
taiseksi **Aini Wellinger**, aini.wellinger@kolumbus.fi
ja **Helena Grönlund**, hg190142@gmail.com, kunnes
uusia toimijoita ilmoittautuu mukaan.

Meillä ei ole ikärajoja toiminnassamme, tekemistä löytyy niin eläkkeelle juuri jääneille, työelämän loppuvaiheessa oleville, kuin pidempään eläkeajasta nauttineille! Ja miksipä ei myös niille joiden senioriaika siintää vielä kaukaisessa tulevaisuudessa.

Toimimalla kanssamme

- Löydät uuden harrastuksen
- Saat tietoa seniori-ikäisiä koskevista asioista
- Luot uusia kontakteja ja löydät uusia ystäviä!

Puhtaat matot juhannukseksi

Olin pessyt lattiat ja pyyhkinyt pölyt, imuroinut kissankarvat sohvista, tuoleista, verhoista, vaatteista, leluista ja taisi siinä mukana mennä joku lattialla lojunut sukkakin. Kissanpennuista en ole ihan varma.

Vesisängynkin olin tyhjentänyt vedestä ja patjan kantanut halliin haisevasta. Alkoi niin ärsyttää, kun mies käänsi sängyllä kylkeään ja minä tipahdin aallon mukana lattialle. Ällötti se muutenkin. Lemmenpesästä oli tullut pelkkä bakteeripesä. Tilalle olin ostanut jo uudet runkopatjat.

Joulusiivous oli jo siis melkein tehty. Pennut olivat töhrineet ikkunat täyteen tähtiä ja tonttuja, niin ettei niitäkään tarvinnut pestä.

Matot olivat vielä lumihangessa tamppaamista odottamassa. Otin mattopiiskan, ja juuri kun olin nostamassa ensimmäistä mattoa telineelle, tuli tekstiviesti. Jussi sanoi ajavansa kohta ohi, ja minullehan tuli kiire päiväkävelyllä. Sinne ne matot jäi. Satoi lunta, tuli jouluku, satoi vielä lisää lunta, ja minun piti niin usein käydä päiväkävelyllä.

Aviomies ei niitä mattoja kaivannut, eikä minun tarvinnut enää huutaa,

että matolle et sitten paskakengilläsi astu. Vesisängyn perään se joskus kyseli. Ja minunkin.

Vapun aikaan ne matot sitten alkoi pilkottaa lumikasan alta. Nostin ne kuivumaan. Juhannukseksi saatiin jo kunnolla lumipestyt matot lattialle, kun huomasin, että jalkojen alla pitäisi olla muutakin kuin salarakkaan levittämä unelmien purppuranpunainen pilvi.

TEKSTI:

Kirsi-Marja Härkkinen

KUVA:

Museovirasto

Lapsusmuistoja

Synnyin suuressa hämärässä huoneessa, jonka seinillä keikkui kolmihaarainen lampunmörkö. Kävelin keittiöön, puuhellan viertä punaisen halkolaatikon kupeelle ja tajusin: minä olen. Pirtissä ruokapöydän ympärillä kinasteleva, ruokaa suuhunsa tunkeva tuleva perheeni ei edes huomannut syntymistäni. Yksi lisäsui sinne tänne. Sain puurolautaseni ja istahdin lattialle sitä lusikoimaan.

Kun synnyin minulla oli neljä vanhempaa ja yksi nuorempi sisar. Se nuorempi oli vielä vauva, sillä oli pulleat jalat ja naama ja nätti mekko päällä. Minulla oli siniset risat sukkahousut ja laamapaita. Vanhemmat siskot ja veljet tappelivat koko ajan. Tai kiusasivat minua. Mutta kerran sisko vei minut katsomaan lentokonetta, joka oli pudonnut meidän pellolle. Se oli valtavan suuri ja valkoinen ja sen ympärillä oli paljon ihmisiä. Minua pelotti, se oli melkein yhtä pelottava kuin tiekarhu.

Myöhemmin minulle uskottiin salaisuus. Minä olinkin kaksonen. Siis jotenkin erilainen kuin nuo muut; minua oli kaksi. Mutta missä oli se toinen? Joskus äiti kertoi tarinaa, kuinka sen

vihkisormus oli vaihtunut laitoksella jonkun toisen naisen kanssa. Siinä samassa se nainen tietysti vei minun toisen puoliskonikin, minä päätin. Odotin, milloin äiti paljastasi totuuden, eikä salailisi sitä, niin kuin tupaikanpolttoaan navetassa.

Isä oli kylän paras sätkänvääntäjä. Sillä oli ihan oikea sätkänkäärimiskone, ei tarvinnut käsin pyörittää, vaikka sanomalehteä käyttikín. Ja hevonen ja mopo. Kerran pääsin mopolla isän mukana kirkolle katsomaan oikeaa joulupukkia. Sillä oli punainen takki ja pitkä valkoinen parta. Ukki ei siis ollutkaan tappanut sitä, vaikka isovelji oli löytänyt sen mustan turkin ja naaman nahat aitan vintiltä. Tuulan koirasta se kyllä oli tehnyt rukkaset.

Ukki oli joskus ilkeä. Sillä oli hius-tenleikkuukone, jolla se kiusasi meitä lapsia. Se tarttui tukasta kiinni, istutti tuolille ja leikkasi tukan ihan lyhyeksi. Jos yritin juosta karkuun, se sai minut kiinni viimeistään saunakiven luona ja tukisti. Ja kerran, kun oltiin halkoliiterissä, ukki löi vasaralla rau-tanauan minun kämmenestä läpi, kun en totellut, vaan jatkoin naulojen hakkaamista pölkkyyn.

Ukki ei osannut ajaa mopolla. Sillä oli musta polkupyörä, jota se aina taltutti. Kerran kun oltiin tulossa niityltä ukin kanssa, alkoi tuulla kovasti. Ukki kerkesi nostaa minut viime tipassa pois pyörän tarakalta, ennen kuin tuuli tarttui pyörään ja lennätti sen puhelinlankojen yli pellolle ukki mukanaan. Ukki oli sanonut aina, että se oli koillinen, joka tuulee saunan takaa, ja että se saattaa viedä tuhmat lapset mennessään.

Minun mummolla ei ollut hampaita. Öisin se istui kiikkustuolissa, nakerisi veitsellä leivänkannikkaa suuhunsa ja veisasi virsiä. Virrenveisuun välissä se heristi keppeään taivasta kohti ja huuteli isävainalleen uhkauksia, että kunhan hän sen taivaanportilla tapo-vaa, niin tällä kepillä hän sitä kojauttaa ohtaan, kun oli perheensä tänne korpeen tuonut. Ukkia se sitten kojautti.

Mummon luona kävi joskus joku Lompostiina ja mummo sanoi sitä loiseksi. Onneksi se viipyi meillä vain vähän aikaa, kun kättilö tarkasti aina äidin luona käydessään, ettei meillä ollut loisia.

TEKSTI: Kirsi Härkönen

KUVA: Museovirasto

Opistolais- yhdistyksen kirpputori

Osta, myy, vaihda,
anna ilmaiseksi!

Kirpputori sijaitsee facebookissa
osoitteessa [Opistolaisyhdistys.fi/kirpputori](https://www.facebook.com/Opistolaisyhdistys.fi/kirpputori)
Tällä sivulla opistolaisyhdistyksen
jäsenet voivat vaihtaa opiskelutarvikkeita.
Ilmoita itsellesi tarpeettomat oppikirjat,
taiteilutarvikkeet, työkalut, lankakerät
ja kankaanpalaset ym. toiselle
hyödylliset tavarat.

Kesätöhinaa Uutelan palstoilla

”Toukokuun 2026 kevättalkoot olivat menestys; yli 60 hengen voimin rakennettiin siltoja ja risuaitoja, kunnostettiin aitoja ja ojaia ym. Palstatoimikunta tarjosi osallistujille grillimakkaraa ym. purtavaa ja pullakahvit.”

Laulaen

TOPI-UKKI

TEKSTI: Matleena Kovalainen

KUVA: Museovirasto

Aivohalvauksen jälkeen Topi ei pysynyt pystyssä, joutui pyörätuoliin otti päähän, ei päässyt traktorin koppiin. Kahden Miija-mummon kanssa elivät mökissään. Mummo rollaattorilla kuskasi Topille evästä eteen, multisäkkejä kukkapenkkeihin, kasvihuoneeseen tomaattia ja kurkkua omasta takaa joskus kupsahti rollaattoreineen ojaan, punki itsensä ylös.

Lapset, nuo nauroivat, että kyllä isäkin kävelisi, jos ajettaisiin Valmetti oven eteen siirrettäisiin kauemmas aina, kun lähelle pääsisi rollaattorilla tai siniä pitkin, rapun kaiteista tukien.

Kylille ajelisi vanhasta muistista apteekkiin tai tupakin

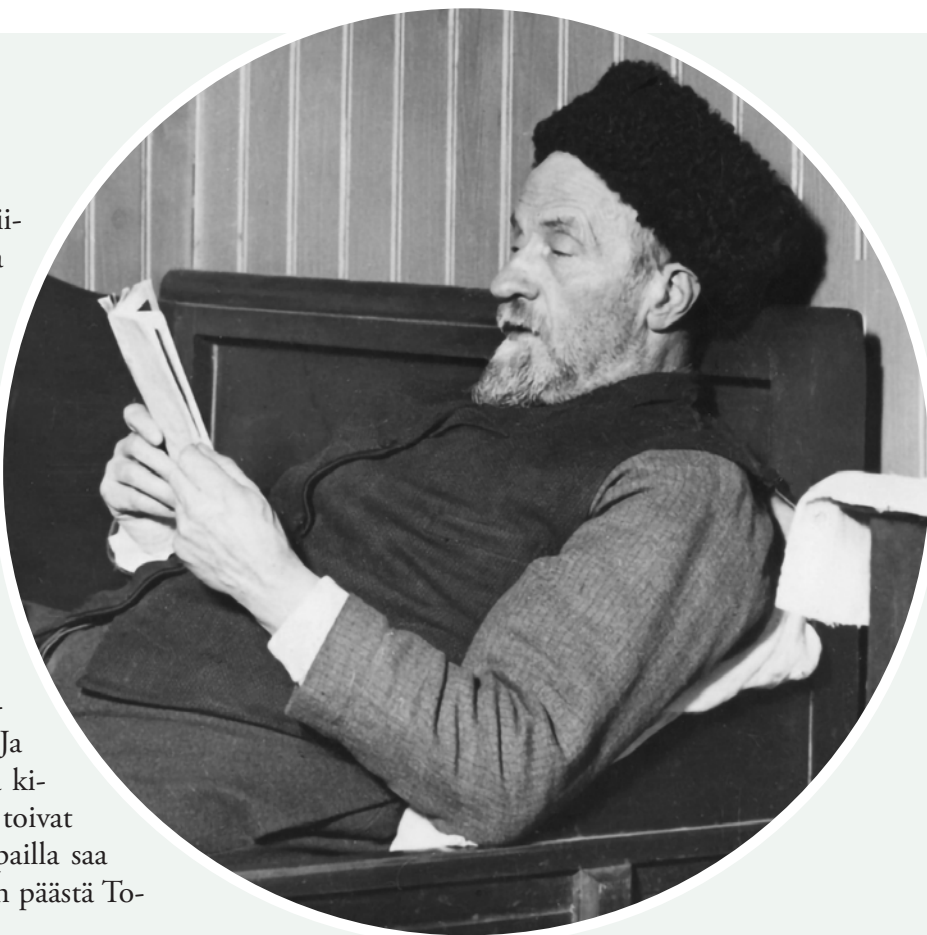
Kuva Entisten nuorten kuoron konsertista 16.04.2026. Kuoro kokoontuu Kanneltalossa torstaisin. Kuoroa johtaa Katja Vepsäläinen. Kuva Laila Pitkänen

iloa saamme, laulaen sitä myös jaamme!

ostoon, vaikka ei enää edes tupakoinut. Mii- ja-mummo sai toisen aivohalvauksen, mutta kuoli sitten syöpään heti, kun oli taas oppinut puhumaan lausumalla ulkoa Leino, Kalevalaa ja Savolaista sananrieskoo.

Topi joutui vanhainkotiin, kirkolle pikuhuoneeseen sinne missä äitinsäkin oli maannut loput viisi vuotta dementikkona vuoteessaan. Sanoi, että vuoden päästä hän täältä lähtee.

Ei valittanut. Oli oma televisio, radio ja vessa. Riesaakin oli, hampaattomat akat tunkivat huoneeseen tekivät tykö leskimiestä. Ja ikkunalla verhon takana hoitajilta piilossa kilon laatikko Sirkku-palasokeria jota lapset toivat tuliaisina, vaivihkaa. Mitä siitä, tekohampailla saa narskuttaa makeaa mahantäydeltä. Vuoden päästä Topi kuoli niin kuin oli ajatellutkin.

Harharetki

Olen osallistunut Työväen opiston kirjoittajille suunnattuihin ryhmiin jo lähes 10 vuoden ajan. Tämä tarina on syntynyt eräässä niissä.

TEKSTI: Kari Kaijanaho

Hermannin rantatie oli aivan kamala. Kaivureita, miehiä töissä, betoniporsaita sikin sokin, kaistoja kiinni, liikennettä ohjailtiin tilapäisurille. Täyttä, ahdasta, kuoppaista ja kaikin puolin vaikeaa. Mutta minun piti päästä Votkinille.

Potkakiekkojen hankkiminen Prismasta tai Cittarista on tuhoon tuomittu ajatus. Viimeksi jouduin tyytymään yhteen 10 senttiä paksuun kiekkoon. Siitä toki periaatteessa olisi saanut hyvinkin 5-6 kiekkoa, jos olisin omistanut sahan, tai rälläkän.

Muru matkusti Tampereelle tapaamaan entistä kollegaa. Perjantai-ilta teatterissa, lauantai-aamupäivä Sara Hildenillä ja sitten yhdessä junalla tänne meille päivälliselle. Matkalla asemalle juttelimme huomisesta eli tämän päivän suunnitelmista. Kunnon italialainen menu.

Kun käännyimme oopperan kohdalla Mannerheimintielle ja minä jo mietin parkkipaikkaa, nousivat esiin raviolit.

-Ok, mumisin.

Hiukan ihmettelin, mutta kun hän erikseen ne mainitsi, olivat ne kai olennainen osa päivällistä. Mikä-

pä siinä, onneksi ei sentään pitsaa.

Tällaisen ajattelin tarjota: Alkajaisiksi patonkia kreetalaisen oliiviöljyn ja balsamicon kera, sitten pinaatti-ricottaravioleja pannulla nopeasti pyöräytettyjen kirsikkatomaattien ja valkosipulin (mmm) kera sekä pääruuaksi ossopuco con risotto alla milanese. Jälkiruuaksi jäätelöä ja limoncelloa. Viineiksi olen hankkinut Gancia Prosecco Rosen ja Campo al Pero Bolgheri rosso.

Votkin ei minua pettänyt. Sain sieltä 6 ihanaa vasikan potkakiekkoa. Muut tarveaineet rohkeasti hankin jo eilen. Silti aikaa ei ole hukattavaksi, sillä 4 tunnin kuluttua nälkäiset ruokailijat asettuvat pöytään.

Aluksi youtuben soittolista valmiiksi; Brahmsin Ein deutsches Requiem, sitten Verdin Requiem ja vielä Schubertin Deutsche messe. Siinä on musiikkia runsaaksi kolmeksi tunniksi. Aluksi karua marraskuista murhetta, suorastaan tylyä kuoleman läsnäoloa. Siitä se lähtee.

Ensiksi keitän liemen. Oikeasti liemi olisi pitänyt keittää jo eilen, mutta kun minulla ei ollut luita, päätin oikoa ja käyttää liemikuutioita. Säällittävää, tiedän. Lientä pitää olla suurin piirtein kaksi ja puoli litraa,

sillä sitä tarvitaan sekä ossobucoon että risottoon.

Ossobucoa varten otan syntymäpäivälahjaksi saamani valurautapadan. Pata tietenkin saisi olla väljempi, mutta pannuille minulla ei ole kunnon kantta. Parituntinen haudutus ilman kantta lienee toivotonta. Ja onhan valurautapata aina valurautapata eikä mikään alumiininen teflonläpyskä.

Pilkon salottisipulit, sulatan voin padassa ja laitan osan sipuleista siihen pehmiämään miedolla lämmöllä. Sipulit saavat muhia noin 10 minuuttia, mutta pitää vahtia, etteivät ne pääse kärehtämään.

Potkakiekoista pitää saksia jänneet poikki, ettei liha käpristy kypsyyssään. Pyöräytän potkakiekoja hiukan vehnä jauhoissa ja laitan ne pehmenneiden sipulien päälle saamaan väriä. Sitten on valkkarin vuoro. Noin desi riittää. Lopuksi valelen kauhalla lientä lihoille ja kansi päälle. Levy kakkoselle ja aika ajoin pitää tarkistaa lisätäkö lientä ja kyllä hän sitä pitää.

Sitten käsittelyyn sitruuna. Raastan kuoren, tosin aika varovasti, sillä kuoren valkoinen osa on karvas. Kuorin ja murskaan muutaman val-

Aluksi youtuben soittolista valmiiksi; Brahmsin Ein deutsches requiem, sitten Verdin Requiem ja vielä Schubertin Deutsche messe. Siinä on musiikkia runsaaksi kolmeksi tunniksi. Aluksi karua marraskuista murhetta, suorastaan tylyä kuoleman läsnäoloa. Siitä se lähtee.

kosipulin kynnen (mmm ihanaa) sitruunan-kuoriraasteen päälle. Lopuksi kourallinen persiljaa silpuksi ja sekoitan ainekset. Ehkä lurautan hiukan sitruunan mehuakin joukkoon, vaikka sitä ei ohjeissa suositella. Siinä on gremolata kypsien potkakiekkojen päälle.

Kurkusta, paprikasta, retiiseistä, helmitomaateista sekä muutamasta tukevasta salaatinlehdestä pyöräytän salaatin. Yhdellä valkosipulin kynnellä pyyhin kulhon sisältä ja kumoan salaatin siihen. Päälle vielä hiukan mustapippuria, teelusikallinen sokeria ja hyppysellinen suolaa. Se on siinä.

Ja joukkoon Verdin suloiset kyynelet: "Lacrimosa dies illa / Qua resurget ex favilla ..."

Tässä vaiheessa alkavat oikean käteni sormet kramppailla ja oikean lavan alle ilmaantuu inhottava polttava piste. Muistutan itseäni, että pitää seistä suorassa eikä kumarrella liiaksi työn edessä.

Iso paistokasari liedelle. Kasariin voita ja luuydintä sekä loppu pilkottu salottisipuli. Luuytimen saatua hie-man väriä kippaan kasariin neljänneskilon carnaroli-riisiä. Kun riisit alkavat näyttää läpikuultavilta, on jälleen valkoviinin aika. Tällä kertaa pari desiä riisin joukkoon ja kun viinin huumaava tuoksu vähitellen katoaa liesituulettimeen, lisään kattilasta riisin päälle pari kauhallista lientä. Ja aina, kun liemi on imeytynyt ri-

siin, uutta lientä kasariin.

Oikeastaan punaviini olisi pitänyt avata jo aikaisemmin hengittämään, mutta kai se vieläkin ehtii.

Kelloa vilkaisematta tiedän, että pitää jo kiireesti ryhtyä kattamaan. Patongin voin leikata viimeiseksi. Ehtisiköhän vielä tehdä valkosipuli-levitettä voista, oliiviöljystä, valkosipulista ja timjamista...

Otan kuppiin hiukan lientä ja sekoitan siihen sahramin. Kun risotto on kauniin keltaista, viimeistelen sen vielä runsaalla parmesaaniraasteella ja kunnon viipaleella voita.

Ossopuco näyttää kypsältä, gremolatan voisi pian levittää potkakiekkojen päälle. Maistan palan mureaa lihaa... mmm hyvää, ellei suorastaan täydellistä...

Oi, selkä ei kyllä tykkää tästä.

Pitäisikö soittaa, miten pian ruokavieraat ovat täällä, että tietäisi ottaa raviolit käsittelyyn.

Schubertin ihana hymni: "Heilig, heilig, heilig. Heilig ist der Herr. Heilig, heilig, heilig. Heilig ist nur Er. Er, der nie begonnen..."

Tuleva puhelu katkaisee musiikin.

-No hei Muru, aina ajallaan...

-Missä sinä viivyt? Täällä on jo kuoharit pöydässä ja tarjoilija odottaa tilauksia...

-Mitä... Missä?

-Rivolissa, niinhän oli eilen puhe, kunnon italialainen menu....

-Tuota... Rivolissa?

Raviolien keittovesi kiehuu.

Raskasta joskus

Raskasta joskus ottaa rennosti, kun lapset vaativat aikaa mies ruokaa lehmä lypsäjää, kärpäset tappajaa, heinäpelto, rikkinäinen aita siivous, tiski, kasvimaat edes jonkinlaista söhäisyyttä sinnepäin.

Ja taas pitäisi kesken kaiken maksaa laskuja, käydä kaupassa, pyyhkiä lapsen pyllyä etsiä isolle pojalle isommat kengät mutta miten minun kävisi, jos en välillä retkahtaisi ruohikkoon leikkimään kissanpojan kanssa, kuuntelisi keinussa kuinka koivun kielillä soittaa tuuli kitaraa ja räkättien rokkikuoro harjoittelee illan konserttia jos en jättäisi jotain tekemättä ja lähtisi uimaan jos huomaisin kesänkin olleen vasta talvella veroilmoitusta laatiessa tulo- ja menotositteista

Kati Rimpiläinen
KUVA: Maija Komulainen

Työväenopiston toiminnan tarkoituksena on ylläpitää ja parantaa kaupungin aikuisväestön kykyä selviytyä ja toimia muuttuvassa yhteiskunnassa.

Kielten oppiminen innostaa senioreita

Saksaa opitaan puhumaan kannustavassa hengessä.

Pakkanen paukkuu tammikuisena perjantaina Helsinginkadulla. Sujahdan sisään Helsingin Työväenopiston Opistotalon remontin muovisten suojusten välistä. Jatkan kohti neljättä kerrosta. Siellä pääsen opiskelemaan saksaa.

En halua myöhästyä, sillä tapaanhän luokassa kymmenen muuta innokasta opiskelijaa. Aiheena on tällä kertaa käsipallo. Laji on suomalaisille hieman tuntemattomampi. Sen EM-kisat tarjoavat opiskelijoille mahdollisuuden vertailla eri kulttuureja sekä uutta sanastoa. Saksassa laji on suosittu ja tärkeä osa maan liikuntakulttuuria. Kieltä ja kulttuuria opitaan yhtä aikaa.

Osaava opettaja **Claire Scheunemann** pitää huolta siitä, että tunti sujuu mukavasti.

Keskustelemme aiheesta pienissä ryhmissä. Unohdan tuttuun tapaan joitakin tärkeitä sanoja ja lisäilen puheeseeni välillä vahingossa myös ruotsia. Ei se harmita, onhan tärkeintä uskaltaa puhua. Kaikki sujuu kannustavassa hengessä

Tilanne on tuttu sadoille kielten ja muidenkin alo-

jen opiskelijoille useimpina arkipäivänä opiston eri toimipisteissä.

Työväenopistot toimivat tärkeänä osana elinikäistä oppimista. Juuri nyt vapaa sivistystyö on säästöpainoiden kohteena koko Suomessa. Maan hallitus perustelee säästöjä julkisen talouden tasapainottamisella.

Se ei tiedä hyvää varsinkaan kielten oppimiselle yli-päättään. Pitäisi muistaa, että kieli synnyttää näkymättömän siteen, joka yhdistää ihmisiä. Oma ryhmäni koostuu pääasiassa senioreista. Kaikilla on kova motivaatio oppia ja se näkyy vähäisissä poissaoloissa.

Työväenopiston toiminnan tarkoituksena on ylläpitää ja parantaa kaupungin aikuisväestön kykyä selviytyä ja toimia muuttuvassa yhteiskunnassa. Siitä kertoo opiston aihealueiden laajuus. Opistossa ei opita vain kieliä, vaan myös tietotekniikkaa, musiikkia, kuvataidetta, liikuntaa sekä paljon muuta.

Petri Turunen, toimittaja, eläkkeellä

Opistolaisyhdistyksen

Oppiskahvio

Oppiskahvio palvelee Opistotalon toisessa kerroksessa opiston opintokauden aikana.

Kahvio on opiston lukuvuoden aikana avoinna

MA – TO 9.30-20 • PE 9.30-16

Ajantasaiset aukioloajat löydät Opistolaisyhdistyksen kotisivuilta, Oppiskahviosta ja tiedotteista

LOUNASAIKA: ma - pe 10:30 - 14:30

Oppiskahviossa on saatavana päivittäin itse leivottuja leivonnaisia, suolaisia vitriinituotteita sekä keittolounasta ja salaattiannoksia

Yhteystiedot:

Oppiskahvio / 2. kerros

Helsinginkatu 26, 00530 Helsinki

050 447 4770 oppiskahvio@gmail.com

Tervetuloa virkistymään kahvioomme!

Uusi asukas

| SIRKKA-LIISA SANDELIN-NERTAMO

Roikotan kädessäni ruskeaa paperikassia. Olen juuri saanut sen ystävältäni ja ajattelen poimia sieltä jonkin vanhan lehden. Käteni osuu johonkin pehmeään ja vedän sen esille kassista. - Olipa mutkikas matka tänne, ihan jo melkein nukahdin, mutta tässä tämä oikea ovi onkin ja se on auki, joku odottaa minua. Olen jo pitkään halunnut uuden majapaikan ja uusia kavereita. Olen nuori ket-tupoika Roi ja olen kuullut, että täällä asustaa aivan eri-koinen samaa sukua oleva vanhempi kettu. Ho-hoi, su-kulaiseni, missä luuraat? Roi astelee peremmälle.

- Jaaha, päivää vaan. Olenhan täällä ja olen herra Hän-nätön. Olen erällä tavalla kuuluisa, oikein kansanpe-rinteessä, kunnioituksella palkittu. Isäntäni sai minut huomaansa jo vuosia sitten, koska hän on niitä yksilöitä, joilla ei ole 'ketunhäntä kainalossa'. Istuksin tässä pienellä pöydällä, pitkät koipeni reunan yli sojottaen ja tarkkai-len elämää ympärilläni. Tosin joskus kyllä kaipa-an pak-sua häntääni, mutta ollakseni hyödyksi, muistan tehtä-väni. Mitä sinulle kuuluu, kun tänne asti olet löytänyt?

- Kiitos kysymästä, sukulaiseni. Sain todelliset elonmer-kit pari päivää sitten, kun minut, pehmeä, lämmin osa-kuutio, nostettiin ruskeasta paperikassista. Sain oitis läm-pimän halauksen ja punaisen posken vasten omaani ja korvaani kuiskuteltiin kuin salaliittolaiselle ikään. Kat-seeni on hellä, mutta samalla kettumaisen ovela. Punon jo juonia tämän huoneen muiden asukkaiden onneksi.

Sitten...

Hop, hop, laukka, laukka! Spruu ny!! – kuuluu seinän viereltä.

- HEI, me olemme täällä, me vahvat ravihevokset pidäm-me hakaa täällä.

Meitä on tosi paljon rakastettu ja olemme ravanneet jo maapallon ympäri.

Elämme muistoissamme vieläkin, ah, Afrikan kuumuut-ta ja Amerikan sekavaa liikennettä, mutta olemme olleet myös laivakyydissä. Lopulta isäntä löysi meidät täy-sin hylättyinä kymmeniä vuosia sitten. Joku kateellinen oli ampunut meitä, mutta rakastava isäntäpoika leikka-si kirjavat ruudukkaat kangaspalat ja tukki ammusreiät. Nykyään kannamme usein selässämme kahvikuppia ja leivosta, kunto on vähän rapistunut ja kaipaamme jo-kapäiväistä silittelyä.

- Katso tänne, täällä television alahyllyllä kopistelemme me, kaksi elefanttia. Olemme kulkeneet ja kulkeneet pit-kiä matkoja isoissa laatikoissa ja jatkuvasti kaipaamme takaisin omaan synnyinmaahamme Thaimaahan. Koti-maassamme on elefantti tärkeä eläin, aivan historialli-nen. Meidän on vaikea tottua suomalaiseen kulttuuriin. Meillä on myös alemmuuskompleksi koostamme. "Vie-hättävyyks ei ole kiinni koosta!" meille sanotaan.

Mnää ole koko huusholli paras suomalaine eläin, met-tien kuningas: hirvi.

Seiso tääl iso hyllyn pääl kaike piene rihkama joukos, mut mä näe akkunast ulos ast. Mul o sarve ja hoika jala. Ole lähtösi naise isä metäst ja hän o teräväl veitil silotta-nu lantio laida. Ole ollu mukan mones asuinpaikas, kute esimerkiksi Raum, Tampere, Kuopio, Raisio ja ny Hesa. Sentähde mä ole unohtan metä ja siirtyny kaupunlai-seks. Must olis luanikast, ko kaik puhuis mu oma kieltän.

Tulek sust munki kaver?

Helsingin työväenopiston opistolaisyhdistys ry:n

Sääntömääräinen

syyskokous

lauantaina 21.11.2026 klo 14 Opistotalo

Käsiteltävinä asioina

**Toimintasuunnitelma ja talousarvio vuodelle 2027
Hallituksen jäsenten valinta erovuoroisten tilalle**

Keskustelua - suuntaviivoja ja evästystä tulevalle vuodelle

Muut asiat

Otathan henkilökortin mukaan.

Voimme tarkistaa jäsenyytesi jäsenrekisteristä

Kokousasiakirjat kotisivuilla <https://www.opistolaisyhdistys.fi/jasensivu/>

Hallitus

TERVETULOA!

Retket 2026

Helsingin työväenopiston opistolaisyhdistys Retkeilytoimikunta

Retkeilyn uutisia

**Tarkemmat
TIEDOT
retkistä**

www.opistolaisyhdistys.fi

Olemme uudistaneet retkille ilmoittautumisen menettelyä. Ilmoittautuminen tapahtuu nyt kotisivujen kautta. Sivuille on lisätty jokaisen retken kohdalle erillinen ilmoittautumislomake. Lomake löytyy kunkin retken tiedoista retkiohjelmassa.

Ilmoittautumisten seurannan sujuvoittamiseksi jokainen ilmoittautuja täyttää erillisen lomakkeen.

Tutustu kotisivuilla retkeilytoimikunnan uutisiin osoitteessa <https://www.opistolaisyhdistys.fi/retkeily-2/retkeilyn-uutiset/>.

Sieltä löydät kaiken tarpeellisen matkaehdoista maksutietoihin.

Retkiesite, jossa retkiohjelma on tiivistelmänä, tulostetaan ja jaetaan opetuspisteisiin.

Esite löytyy tiedostona myös kotisivuilta päivitettyinä osoitteessa

<https://www.opistolaisyhdistys.fi/retkeily-2/retkiohjelma/> .

Onko sinulla mielessä kiinnostava retkikohde?

OTA YHTEYTTÄ

<https://www.opistolaisyhdistys.fi/retkeily-2/ehdota-retkikohdetta/> tai

Haluatko tulla mukaan suunnittelutiimiimme?

Ilmoittaudu osoitteessa

<https://www.opistolaisyhdistys.fi/ota-yhteytta/>

Lämpimästi tervetuloa mukaan!

Tulevia retkiä

12.9. Malmgårdin kartano, Strömforsin ruukki ja Tsaarin kalastusmaja

Vierailemme upeassa Malmgårdin renessanssilinnassa, jota esittelee meille linnan nykyinen isäntä kreivi Creutz itse. Tiedot retkiohjelmassa.

22.9. Käsityöihmisten ostosmatka Viroon

Käymme **Aade Lõngin** tehtaalla Raasikussa, makeistehdas **Kalevin** tehtaanmyymälässä ja käsityökauppa **Karnaluksissa**. Menomatkalla on mahdollista tutustua Aade Lõngin lankoihin pienien käsityöprojektien avulla. Voit kokeilla mm. tiukkaan neulomista virolaiseen tyyliin ohuilla metallipuikoilla tai punoa avaimenperän. Ahkera voi jatkaa pientä projektia bussi- ja laivamatkojen aikana, tai kotona. Varaudu maksamaan Aade Lõngin tehtaanmyymälässä käteisellä, koska pankkikorttimaksu ei ole käytössä. Tarvitset myös oman ostoskassin.

Matkan hinta 85,00 € sisältää laiva- ja bussimatkat. Ei sisällä ruokailuja.

Viimeinen ilmoittautumispäivä on 7.9.

Matkatoimiston järjestämällä matkalla on mukana retkenvetäjämme **Riikka Walta**.

riikka.walta@saunalahti.fi Tiedot retkiohjelmassa.

11.10. ja 18.10. Syksyinen sieniretki ja metsärentoutus Sipoon metsissä

Matalan kynnyksen sieniretki Sipoon metsiin suppilovahveroita etsimään. Saattaa vielä muitakin löytyä. Lisäksi vapaavalintainen rentoutushetki ohjaajan vetämänä. Tiedot retkiohjelmassa.

TO 15.10. Julia klo 18.30 Helsingin kaupunginteatteri

Shakespearen klassikkonäytelmä uudella, raikkaalla musikaalitulkinnalla Helsingin kaupunginteatterissa, Ensi Linja 5. Torstai-illan esitys alkaa klo 18.30.

Esityksen lomassa kahvi - väliaikatarjoilu. Tiedot retkiohjelmassa.

To 29.10. EMMA museo Howard Smith -näyttely

Retrospektiivinäyttely esittelee rakastetun ja omaleimaisen taiteilijan monipuolista uraa. Näyttely on kunnianosoitus hänen ennakkoluulottomalle visuaaliselle ilmaisulleen ja vaikutukselleen Suomen taide- ja muotoilukentällä. Opastuksen hinta 15,00 €. Maksuviite Viimeinen ilmoittautumispäivä ja maksupäivä on 19.10. Retkenvetäjä Sirkka Koponen sipsukoponen@hotmail.com p. 050 5649365 Tiedot retkiohjelmassa.

Ke 4.11. klo 16.00 Duunarimuseo

Retkenvetäjä Sirkka Koponen sipsukoponen@hotmail.com p. 050 5649365

Tiedot retkiohjelmassa.

Liity jäseneksi ja käytä hyväksesi

Jäsenetuja

Helsingin työväenopiston opistolaisyhdistys ry

Muistathan hyödyntää jäsenetujasi. Opistolaisyhdistyksen jäsenyys kannattaa. Käy täyttämässä jäsenkortti opiston toimipisteissä.

Alennus edellyttää työväenopiston leimalla tai opettajan varmistuksella varustettua opistolaisyhdistyksen jäsenkorttia tai taidekurssin maksukuittia.
Seuraa muutoksia www.opistolaisyhdistys.fi

Useimmat liikkeet antavat **20 % alennusta tait-eilijatarvikkeista**, jos toisin ei ole mainittu.
Jäsenkortin saat työväenopiston toimipisteen opistoisännältä tai -emännältä.

MUISTA: Monet liikkeet **vaativat todistamaan opiskelun** esim. työväenopiston lähettämällä ajankohtaisen kurssin hyväksymisilmoituksella tai maksukuitilla. **Alennuksen saa vain normaalihintaisista tuotteista**, ei tarjouksista, ja sen suuruus vaihtelee esim. liikkeen ja tuoteryhmän mukaan. (Suluissa lauantain aukioloaika.)

Taidetarvike Snow White

Hämeentie 1, Hakaniemen hallia vastapäätä,
puh. 050 503 8890, avoinna 9-18 (9-16)

20 % normaalihintaisista tuotteista. Laaja valikoima taiteilijatarvikkeita, värejä, maalauspohjia, papereita ym. Opiskelijat saavat alennuksen Opistolaisyhdistyksen jäsenkortilla tai kopiolla maksetusta kurssista (alennuksen saamiseksi riittää myös jos pystyy näyttämään esim. kännykästä että jokin e-mail viesti on tullut Työväenopistosta) Alennus ei koske tarjouksessa olevia tuotteita.

Taidetarvike Farbe

Kaapelitehdas, Tallberginkatu 1 C, 2. kerros,
puh. 050 575 5353, avoinna (kausivaihtelua) 11-18 (11-15).

www.farbeoy.com, farbe@kolumbus.fi

Monipuolinen valikoima taiteilijatarvikkeita.

Opiskelijat saavat alennuksen

Opistolaisyhdistyksen jäsenkortilla tai kopiolla maksetusta kurssista. (alennuksen saamiseksi riittää myös jos pystyy näyttämään esimerkiksi kännykästä, että jokin e-mail viesti on tullut Työväenopistosta).

Alennus ei koske tarjouksessa olevia tuotteita.

Taidemaalariiliton tarvikemyynti

Valikoima korkealaatuisia tarvikkeita.

Erottajankatu 9 B, sisäpiha,

puh. 044 722 0736,

avoinna ti-to 9.15-17, pe 12-17

www.painters.fi/tarvike, tmltarvikkeet@artists.fi

Tempera

Laaja valikoima tarvikkeita.

Alennus 10-15 % menossa olevalle kurssille hankittavista perustuotteista, kuten väreistä, siveltimistä ja papereista (todistus ajankohtaisesta kurssista esitettävä).

Ei alennusta nettohinnoitelluista tuotteista.

Liike pidättää oikeuden muutoksiin.

Uudenmaankatu 16, avoinna 9-12 (10-16)

www.tempera.com, myynti@tempera.com

Kuvatehdas

Liikkeet Citycenter, avoinna 9-20 (10-15, su 12-18);

Redi avoinna 9-20 (10-18, su 12-18);

Tripla avoinna 9-21 (10-19, su 11-19);

Jumbo avoinna 9-20 (la 10-20, su 11-18);

Forum avoinna 10-20 (11-19, su 12-18);

Metro/Asematunneli avoinna 10-18; ,

Iso-Omena 9-20 (10-19, su 12-18),

www.kuvatehdas.fi

10 %:n alennus jäsenkortilla, tulostuspalvelun ja kuvatuotteiden listahinnoista.

Kehysgalleria Sinkkonen

Kaikki kehystyksen tarvikkeet ja työkalut

Kaapelitehdas, Tallberginkatu 1 E,

puh. 040 562 1041, avoinna ti-pe 10-15

Espoon Kone

Ompelukoneet ja tarvikkeet täyden palvelun ompelukoneliikkeestä.

Kysy opiskelija-alennusta liikkeestä.

Kauppamiehenkatu 1 02100 Espoo

www.espoonkone.fi, myynti@espoonkone.fi

puh.050 4713252

Avoinna ma-pe klo 10-19, (11-16)

opistolaisyhdistys.fi/kirpputori

Osta, myy, vaihda, anna! Kirpputori sijaitsee facebookissa osoitteessa **Opistolaisyhdistys.fi Kirpputori**

Yhdistys järjestää myös kirpputoritapahtumia.

SEURAA SIVUJA!

Päivitetty lista jäsenetuja tarjoavista liikkeistä kotisivuilla <https://www.opistolaisyhdistys.fi/jasenyys/jasenedut/>

Helsingin Työväenopiston Opistolaisyhdistys ry

- PL 53305
- 00099 Helsingin kaupunki
- Käyntiosoite: Helsinginkatu 26
- Sähköposti: opistolaisyhdistys.hel@gmail.com
- Kotisivut: www.opistolaisyhdistys.fi
- Facebook: Opistolaisyhdistyshelsinki ja Opistolaisyhdistyshelsinki retkeilytoiminta

Päätoimittaja: Helena Grönlund ● **Lehden ulkoasu/taitto:** Ulla Mielonen

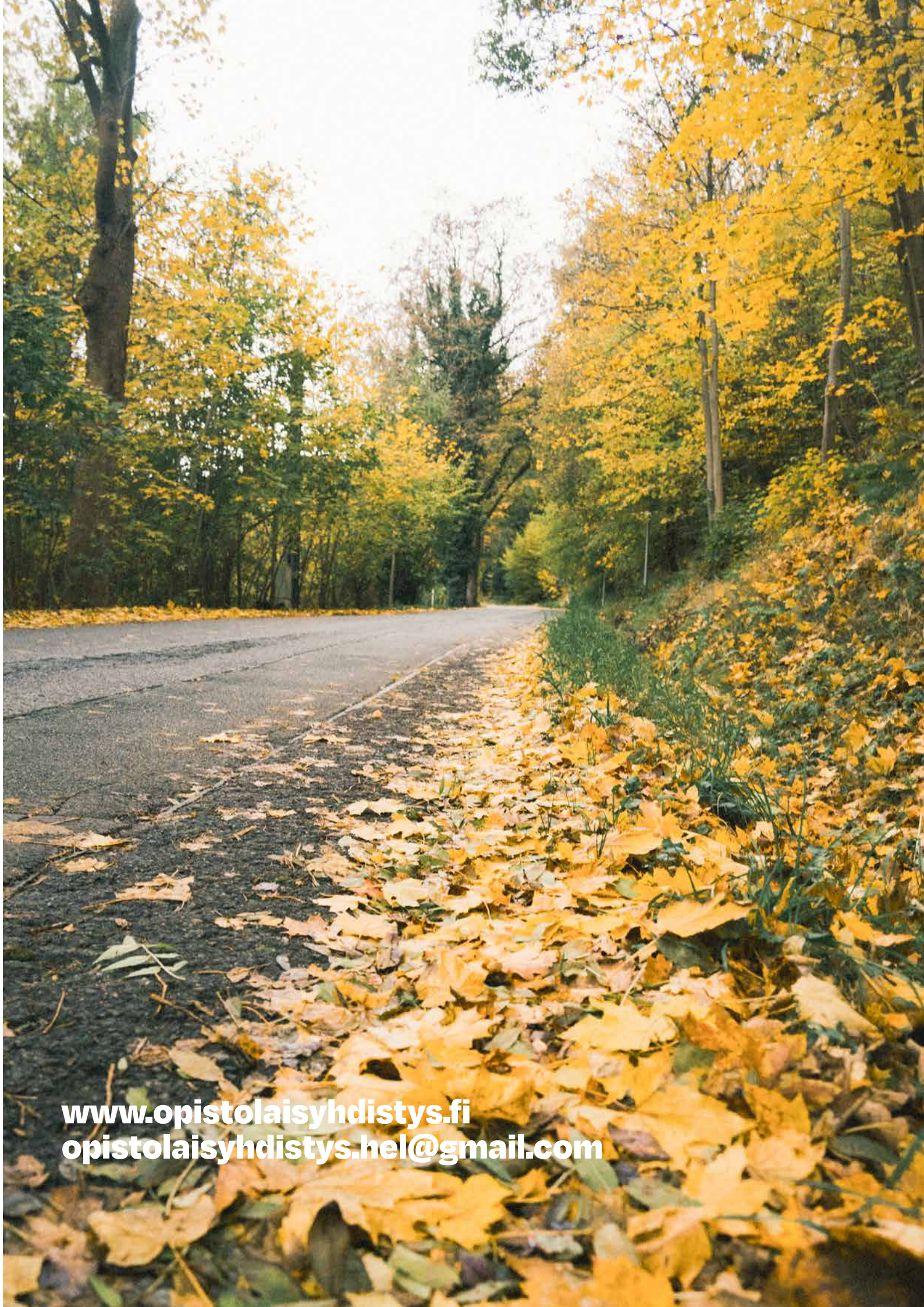
ISSN 2984-4037

Hallitus vuonna 2026

Nimi	Tehtävänimike	Sähköposti	Puhelinnumero
Heiskanen Simo	Hallituksen pj.	s.heiskanen@mail.com	045 783 78476
Grönlund Helena	Hallituksen varapj	hg180142@gmail.com	
Inglis Eija	Hallituksen jäsen, opistotalon tmk:n pj. ja jäsenrekisterin hoitaja	eija.inglis@gmail.com	
Sohlström Markus	Hallituksen jäsen taloudenhoitaja	markus.sohlstrom@taloverkot.fi	040 549 793
Grönlund Helena	Hallituksen jäsen viestintävastaava ja jäsenrekisterin hoitaja	hg180142@gmail.com	
Wellinger Aini	Hallituksen jäsen	aini.wellinger@kolumbus.fi	
Passi Maaria	Hallituksen jäsen	maaria.passi@gmail.com	
Pirhonen Veikko	Hallituksen jäsen varataloudenhoitaja	veikko.pirhonen@live.com	
Keinänen Auli	Hallituksen jäsen		
Huang Anna	Hallituksen varajäsen		
Thomasson Pirkko	Hallituksen varajäsen, opistotalon tmk:n jäsen		

Hallituksen nimeämät yhdyshenkilöt toimikuntiin

Jonna Rajala	kahvion vastaava	oppiskahvio.hel@gmail.com	050 447 4770
Kahvilatoimikunta	Markus Sohlström	markus.sohlstrom@taloverkot.fi	040 549 7935
Retkeilytoimikunta	Helena Grönlund	hg180142@gmail.com	
Senioriryhmä	Aini Wellinger	aini.wellinger@kolumbus.fi	
Opistotalon toimikunta	Eija Inglis	eija.inglis@gmail.com	
Palstatoimikunta	Auli Keinänen		

www.opistolaisyhdistys.fi
opistolaisyhdistys.hel@gmail.com